בפמליא של מעלה. בחבורת שרי האומות שבשהשרים של מעלה יש חבר ביניהם חיקה יש קטטה בין האומות כדכתיב ועתה אשוב להלחם עם שר פרס (דניאל י): ובפמליא של מטה. בחבורת החכמים: בקבן אורה. בזויות אורה: ומי מעכב. אאין אנו עושים רצונך: שאור שבעיסה. יצר הרע שבלבבנו המחמיצנו: אני בדאי. לא הייתי תשוב והגון להיות עולה: ועכשיו שנצרתי. מה חטיבותי הרי אני כאילו לא נולדתי: קל"ו. שבמיתתי עפר אני: מרק. כלה והתם: כי הוה מסיים ספרא דאיוב. על שם שאיוב נפטר בשם טוב: מרגלא בפומיה. דבר זה רגיל בפיו: אני. בעוסק תורה אור

בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, ובין התלמידים העוסקים בתורתך: בין עוסקין לשמה בין עוסקין שלא לשמה, וכל העוסקין שלא לשמה יהי רצון שיהו עוסקין לשמה. ר' אלכסנדרי בתר צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתעמידנו בקרן אורה ואל תעמידנו בקרן חשבה ואל ידוה לבנו ואל יחשבו עינינו איכא דאמרי הא רב המנונא מצלי לה ור' אלכסנדרי בתר דמצלי אמר הכי רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב? שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם. רבא בתר צלותיה אמר הכי אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי, עפר אני בחיי קל"ו במיתתי, הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון מלפניך ה' אלהי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים אבל לא ע"י יסורין וחלאים רעים. ודוד דרב המנונא זוטי' ביומא דכפורי, מר בריה דרבינא כי הוה מסיים צלותיה אמר הבי אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי ותצילני מפגע רע מיצר הרע ומאשה רעה ומכל רעות המתרגשות לבא בעולם וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. רב ששת כי הוה יתיב בתעניתא בתר דמצלי אמר הכי רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבית המקדש קיים אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר לו ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתמעט כאילו הקרבתיו לפניך על גבי המזבח ותרצני. ר' יוחנן כי הוה מסיים ספרא דאיוב אמר הכי סוף אדם למות וסוף בהמה לשחיטה והכל למיתה הם עומדים אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב מיום הולדו. מרגלא בפומיה דר"מ גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי ולשקוד על דלתי תורתי בלבך ונגד עיניך תהיה יראתי שמור פיך מכל חטא וטהר וקדש עצמך מכל אשמה ועון ואני אהיה עמך בכל מקום. מרגלא בפומיה דרבנן דיבנה אני בריה ואחרי בריה אני מלאכתי בעיר והוא מלאכתו בשדה אני משכים למלאכתי והוא משכים למלאכתו כשם שהוא אינו מתגדר במלאכתי כך אני איני מתגדר במלאכתו ושמא תאמר אני מרבה והוא ממעיט שנינו אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים. מרגלא בפומיה דאביי לעולם יהא אדם עדום ביראה כשם שהוא עדום ביראה ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפילו עם נכרי בשוק כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה ויהא מקובל על הבריות אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הקדימו אדם שלום מעולם ואפילו נכרי בשוק. מרגלא בפומיה דרבא חכלית חכמה תשובה ומעשים טובים שלא יהא אדם קורא ושונה ובועט באביו ובאמו וברבו ובמי שהוא גדול ממנו בחכמה ובמנין שנאמר יראת ה' חכמה ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: גדולה הבטחה שהבטיחן הקב"ה לנשים יותר מן האנשים שנא' נשים שאננות קומה שמענה קולי בנות בוטחות האזינה אמרתי א"ל רב לר' חייא נשים במאי זכיין בדידהו לבי כנישתא, ובאתנויי גברייהו לבי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן. כי הוו מפטרי רבנן מבי ר' אמי ואמרי לה מבי ר' חנינא אמרי ליה הבי עולמך תראה בחייך ואחריתך לחיי העולם הבא, ותקותך לדור דורים לבך יהגה תבונה פיך ידבר חכמות ולשונך ירחיש רננות עפעפיך יישרו נגדך עיניך יאירו במאור תורה ופניך יזהירו כזוהר הרקיע שפתותיך יביעו דעת וכליותיך תעלוזנה מישרים, ופעמיך ירוצו לשמוע דברי עתיק יומין. כי הוו מפטרי רבנן מבי רב חסדא ואמרי לה מבי ר' שמואל בר נחמני אמרו ליה הבי אלופינו מסובלים וגו' אלופינו מסובלים רב ושמואל ואמרי לה רבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר אלופינו בתורה ומסובלים במצות וחד אמר אלופינו בתורה ובמצות ומסובלים ביסורים אין

ונפשי כעפר לכל תהיה. מה עפר אינו מקבל כליה לעולם כן יהי רצון שזרעי לא יכלה לעולם כמו שהנא אומר והיה זרעך כעפר הארץ: אני בריה ואחרי בריה. כלומר יש לו לב כמוני להבחין בין טוב לרע: העושה שלא לשמה טוב לו שלא נברא. ולא"ת האמר רב יהודה אמר רב פרק מקום שנהגו (ד' נ:) לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמה? וי"ל דהכא מיירי שאינו עומד אלא לקבל תגיריו, והתם מיירי שעומד ע"מ שיכבדוהו*:

רב נסים גאון

ועפעפיך יישרו נגדך. איתי' בספרש במסכתא מגילה בפרק הקורא את המגילה לספרש (דף יח) אמר לי' רמי בר [חמא] לרבי ירמיה מדיפתי מאי (משלי ד) ועפעפיך יישרו נגדך אמר ליה אלו דברי תורה שכתוב בהן (שם כג) התעיף עיניך בו (ישרים) (אפילו הכי פישרון) הן אצל ר' מאיר:

נוטרי/מבנה

מרגלא בפומיה

מרגלא בפומיה

מרגלא בפומי